

2012

Structura sistemelor de operare

**aspecte generale si particulare pentru
Windows si Linux**

Studenti:
Băbăruș George 431A
Voicu Adrian-Nicolae 431A
ETTI
01.06.2012

CUPRINS:

Partea I: Structura sistemelor de operare - Băbăruș George grupa
431A

1.1 Structura de baza a fiecarui sistem de operare in parte: concepte generale si particulare

1.1.1 Concepte generale

1.1.2 Serviciile oferite de sistemele de operare

1.2 Structura particulara a sistemelor de operare

1.2.1 Structura sistemului de operare MS-DOS

1.2.2 Structura sistemului de operare Windows XP

1.2.3 Structura sistemului de operare UNIX

1.2.4 Sistemul de operare linux

Partea II: Win32 API si registrul de informatii pentru Windows – Voicu Adrian-Nicolae 431A

2.1 Win32 API

2.1.1 Introducere

2.1.2 Windows API

2.1.3 Versiuni

-Win16

-Win32

-Win32s

-Win64

2.1.4 Aplicabilitatea in .NET

2.2 Registrul de informatii pentru Windows

2.1 Structura

Partea I: Structura sistemelor de operare

Babarus George 431A

1.1 Structura de baza a fiecarui sistem de operare in parte: concepte generale si particulare

1.1.1 Concepte generale

Structura sistemului de calcul se refera componentelor functionale si structurale ale sistemelor de operare care permit realizarea operatiilor si gestiunea operatiilor de prelucrare de date tot mai necesare astazi.

Din cauza necesitatii prelucrarii complexe a datelor structura sistemelor de operare este din ce in ce mai complexa pentru a satisface nevoile utilizatorului final. Desi strucura este din ce in ce mai complexa, aceasta se tine partitionata in parti mici in asa fel incat sa se mentina specializarea componentelor. Astfel fiecare componenta are o functie bine definita si o metoda specifica de rezolvare a cerintelor.

Structura uzuala a unui sistem de operare:

- Manager-ul de proces
- Instrumente de gestionare a memoriei principale
- Sistem de gestiune a fisierelor
- Sistem de manipulare a intrarilor si iesirilor sistemului
- Sistemul de memorie secundara
- Gestionarea sistemelor distribuite
- Sistem de protectie
- Interpretor de comenzi

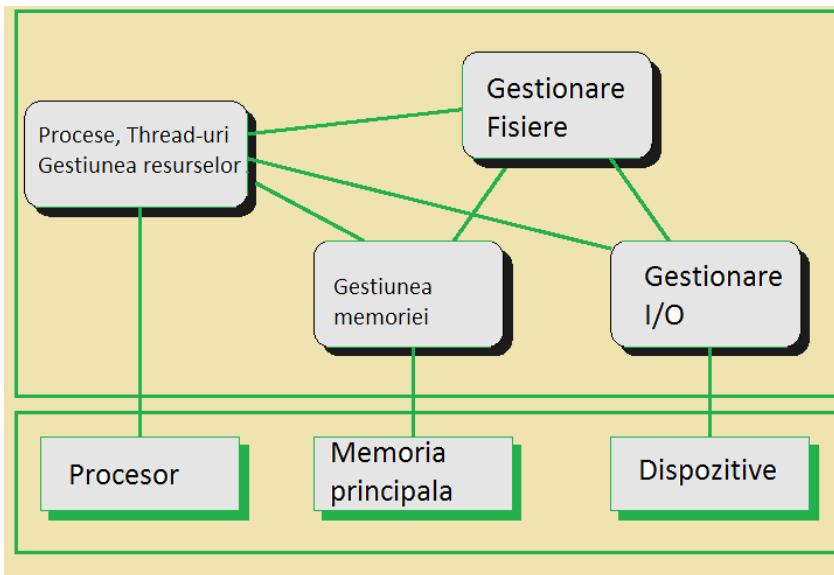

Figura 1.:Sistemul de operare

1) Manager-ul de proces

Un proces este un program aflat în execuție. Un proces are nevoie de resursele sistemului de calcul pentru a-și indeplini rolul: Procesor, memorie, fisiere, intrari și ieșiri din sistem. Resursele sunt alocate procesului de către sistemul de operare în momentul începerii executiei acestuia, și de asemenea sunt eliberate tot de către sistemul de operare la sfârșitul executiei (inchiderea procesului). Deci sistemul de operare are urmatoarele indatoriri conform acestei funcții: să creeze și să inchide procesul, să îl suspende și să îl reia atunci când este necesar acest lucru (în cazul în care un alt proces este mai prioritar), și de asemenea tot rolul sistemului de operare este sincronizarea și comunicarea între mai multe proceze.

2) Instrumente de gestionare a memoriei principale

Memoria este o insuflare de numeroase locații de memorie și de dimensiunea este în creștere accesul la memoria și lucrul cu aceasta trebuie să se desfășoare repede, pentru a permite procesorului o rulare cat mai rapidă. Împreună cu celor spuse mai sus este nevoie de folosirea unui dispozitiv special și a unei proceduri speciale de gestiune a memoriei. Sistemul de operare trebuie să aibă grijă de urmatoarele aspecte în partea de lucru cu memoria: trebuie să stie ce parte a memoriei este folosită și de cine, să decida care proces să se apeleze atunci când este încarcată o anumita parte a memoriei, să aloce și să stearga spații de memorie necesare proceselor.

3) Gestiunea fisierelor

Sunt componente ale sistemului de operare cu care lucrează cel mai mult utilizatorul final și permită calculatorilor să stocheze informația pe diferite dispozitive. Un fișier este o reprezentare logică și o abstractizare a informației stocate

fizic. Este o colectie de informatii relationate intr-un anumit fel de creatorul fisierului, ele fiind catalogate in programe si date.

Sistemul de operare este responsabil de urmatoarele functii in cadrul gestionarii fisierelor: crearea si stergerea fisierelor, crearea si stergerea directoarelor, sa ofere functii de gestionare a fisierelor, sa salveze datele in memoria nevolatila.

4) Sistem de manipulare a intrarilor si iesirilor sistemului

Rolul sistemului de operare este alocarea resurselor in comunicarea procesorului cu alte dispozitive conectate la sistem prin porturile special prevazute in acest sens. Tot sistemul de operare manipuleaza si intreruperile solicitate in comunicarea cu alte dispozitive

5) Manipularea memoria secundare

Memoria secundara este o memorie mai lenta insa necesara sistemului datorita capacitatii mari de stocare si de asemenea datorita faptului ca este nevolatila. Sistemul de operare are responsabilitatea alocarii memoriei, gestionarii spatiului liber si a gaurilor de spatiu neocupat si stergerea memoriei.

6) Gestionarea sistemelor distribuite

Un sistem distribuit este o colectie de procesoare care nu impart memorie sau acelasi ceas, ci au fiecare pe al lui. Procesoarele in aceste sisteme sunt conectate printr-o retea de comunicatie si comunicatia are loc prin protocoale. Un sistem distribuit ofera utilizatorului acces la o gama larga de resurse si aici intervine rolul sistemului de operare.

7) Sistemul de protectie

Protectia se refera la mecanismul de control a accesului programelor, proceselor, si utilizatorilor atat la sistem cate si la resursele acestuia.

Mecanismul de protectie trebuie sa distinga intre utilizarile autorizate si neautorizate la sistem. Rolul sistemului de operare este de a cataloga gradul de acces la unele cereri de acces la resurse si de a permite sau nu accesul la acestea.

8) Sistemul de interpretare a comenziilor

Multe dintre comenziile date sistemului de operare au drept scop gestionarea tuturor responsabilitatilor subliniate mai sus: creearea proceselor, stergelor, gestionarea I/O, gestiunea memoriei, acces la fisiere, protectie, gestiunea memoriei principale.

Acum program citeste instructiunile si le executa in timp real; Denumirea sa este interpretor de linie de comanda sau Shell pe Unix.

1.1.2 Serviciile oferite de sistemele de operare

Principalele servicii oferite de un sistem de operare sunt enumerate mai jos:

- Executarea programelor – sistemul de operare trebuie sa fie capabil sa preia un program din memorie si sa il ruleze
- Operatii I/O – programele nu sunt in general capabile sa execute operatii de intrare iesire, din aceasta cauza un serviciu important pe care sistemul de operare trebuie sa il puna la dispozitie este asigurarea unui mijloc prin care sa se realizeze operatii I/O.
- Comunicarea intre procese – este nevoie de un nivel superior pentru a facilita comunicarea intre procese.
- Mecanism de detectie a erorilor – trebuie sa asigure detectia si corectia erorilor aparute in procesor, in memorie si in sistemele I/O pentru a permite utilizarea programelor.
- Alocarea de resurse
- Protectie
- Apeluri de sistem – asigura trecerea de la un proces la altu sau executarea unor proceduri specifice cum sunt cele de intrerupere. Asigura de asemenea trecerea parametrilor de la un proces la altul.
- Mecanisme de transmiterii a mesajelor.

Apelurile de sistem: aceste apele pun la dispozitie interfete intre procese si sistemul de operare. Aceste apele se pot realiza in general prin limbajul de asamblare sau pentru unele sisteme apelele de sistem se pot realiza chiar si din limbajul de nivel inalt, cum ar fi C.

Există trei metode de a iniția apele care să permită trecerea parametrilor de la un proces la altul sau direct către sistemul de operare: transferul prin intermediul regisztrilor, salvarea parametrilor într-o tabelă a cărei adrese se salvează într-un regisztr, inserarea parametrilor în stiva și extragerea ulterioră.

Aceste apele de sistem sunt de mai multe tipuri:

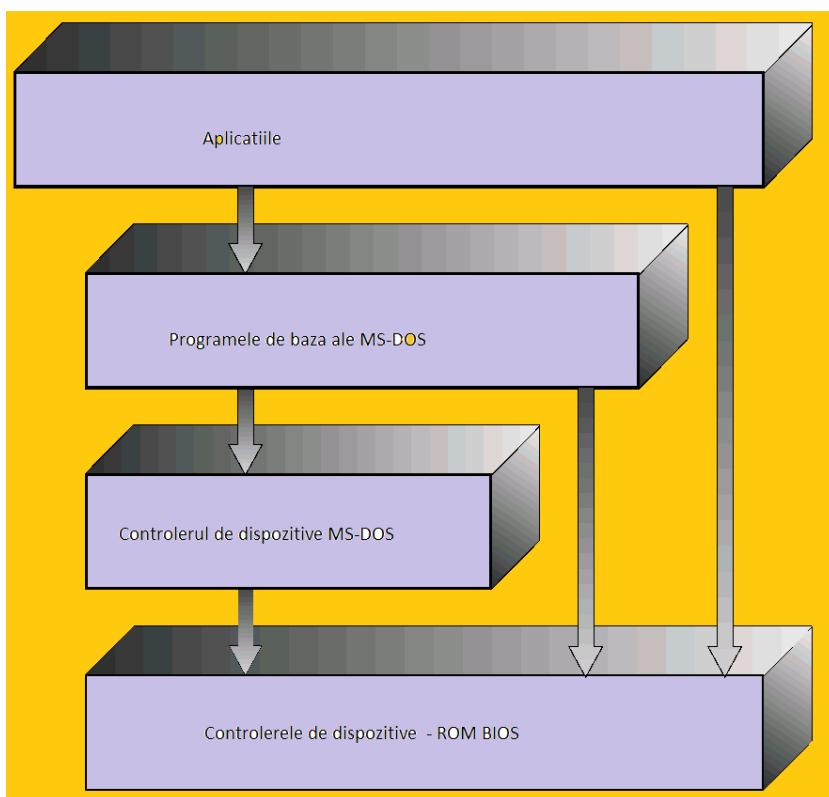
- Procese de control: preia, executa, inchide, creează procese, aloca memorie, așteaptă evenimente.
- De gestiune a fisierelor: creează/sterge fisiere, deschide/inchide, citește scrie fisiere
- Gestionează dispozitive: trimite/recepționează date către dispozitive
- Comunicare: crează sau inchide conexiuni de comunicație, trimit și recepționează mesaje

1.2 Structura particulara a sistemelor de operare

Structura sistemelor de operare moderne trebuie bine proiectata datorita dimensiunilor si complexitatii mari a acestora. Si cea mai buna abordare este din punctul meu de vedere divizarea si specializarea pe componente care sa aiba functii specifice si pe care sa „stie” bine sa le indeplineasca. Aceste subunitati specifice sunt definite mai sus si reprezinta criteriul de performanta in cadrul unui sistem de operare modern.

1.2.1 Structura sistemului de operare MS-DOS

MS-DOS este un sistem de operare dezvoltat pe platforma DOS. Acest sistem de operare este dezvoltat pentru sistemele de calcul cu procesoare compatibile X86 si este un sistem de operare utilizat in prezent la pornirea sistemelor de calcul pentru a permite accesul la resurse.

Are o structura simpla care ii permite sa aiba acces rapid la resurse si sa ofere rapiditate utilizatorului. Facilitatile principale ale acestui sistem de operare ofera utilizatorului un interpretor de linie de comanda, prin intermediul caruia ii este permis utilizatorului sa execute functiile specifice unui sistem de operare: gestionare de fisiere, executarea aplicatiilor etc. MS-DOS este integrat si astazi pe majoritatea sistemelor de calcul si permite pornirea rapida a acestuia. De asemenea este integrat in toatele sistemele de operare Windows si permite interpretarea liniilor de comanda in aceste sisteme.

1.2.2 Structura sistemului de operare Windows XP

Windows XP aduce o imbunatatire considerabila in editiile sitemelor de operare windows prin performantele si stabilitatea oferite utilizatorului mult peste editiile anterioare ale windows. Prezinta o buna gestionare a memoriei si interfata schimbata ceea ce atrage si un succes mai mare fata de editiile anterioare.

O alta facilitate importanta este permiterea gestionarii mai rapide a resurselor de memorie mai mari prin mecanisme specifice.

1.2.3 Structura sistemului de operare UNIX

Sistemele de operare UNIX sunt structurate in doua parti separate si de o importanta mare:

- Programele de sistem - folosesc kernel-ul pentru a pune la dispozitie functii importante cum ar fi compilarea, si gestionarea fisierelor
- Kernel-ul – reprezinta tot ceea ce exista sub nivelul apelurilor de sistem dar deasupra nivelului hardware. Pe el se bazeaza apelurile de sistem si ofera facilitati specifice gestionarii partii hardware si comunicarea acestora cu partea software de niveluri mai inalte.

Pune la dispozitie altor parti ale sistemului de calcul sistem de gestionare al CPU-ului, sistem de gestionare a memoriei si alte functii specifice sistemului de operare.

KERNEL –ul este un nucleu monolithic care are posibilitatea de incarcare a sistemelor suplimentare. Aceasta este o caracteristica specifica tuturor sistemelor de operare unix.

Pe baza nucleului UNIX sunt realizate in prezent o gama larga de sisteme de operare cum ar fi: Solaris (produs de firma SUN Microsystems, realizat pe arhitectura SPARC, X86, X86-64), HP-UX produs de firma HP si ruleaza pe platforma IA-64, AIX- produs de firma IBM, IRX produs de firma SGI, MacOS X produs de firma Apple pentru calculatoarele Macintosh ruleaza pe arhitectura X86 si PowerPc, Linux initiat de Linus Torvalds, BSD.

Structura stratificata a sistemelor de calcul este un lucru bun deoarece tratarea problemelor de implementare se poate rezolva pe niveluri si rezolvarea problemelor la un nivel poate oferi functionalitati nivellelor superioare.

1.2.4 Sistemul de operare linux

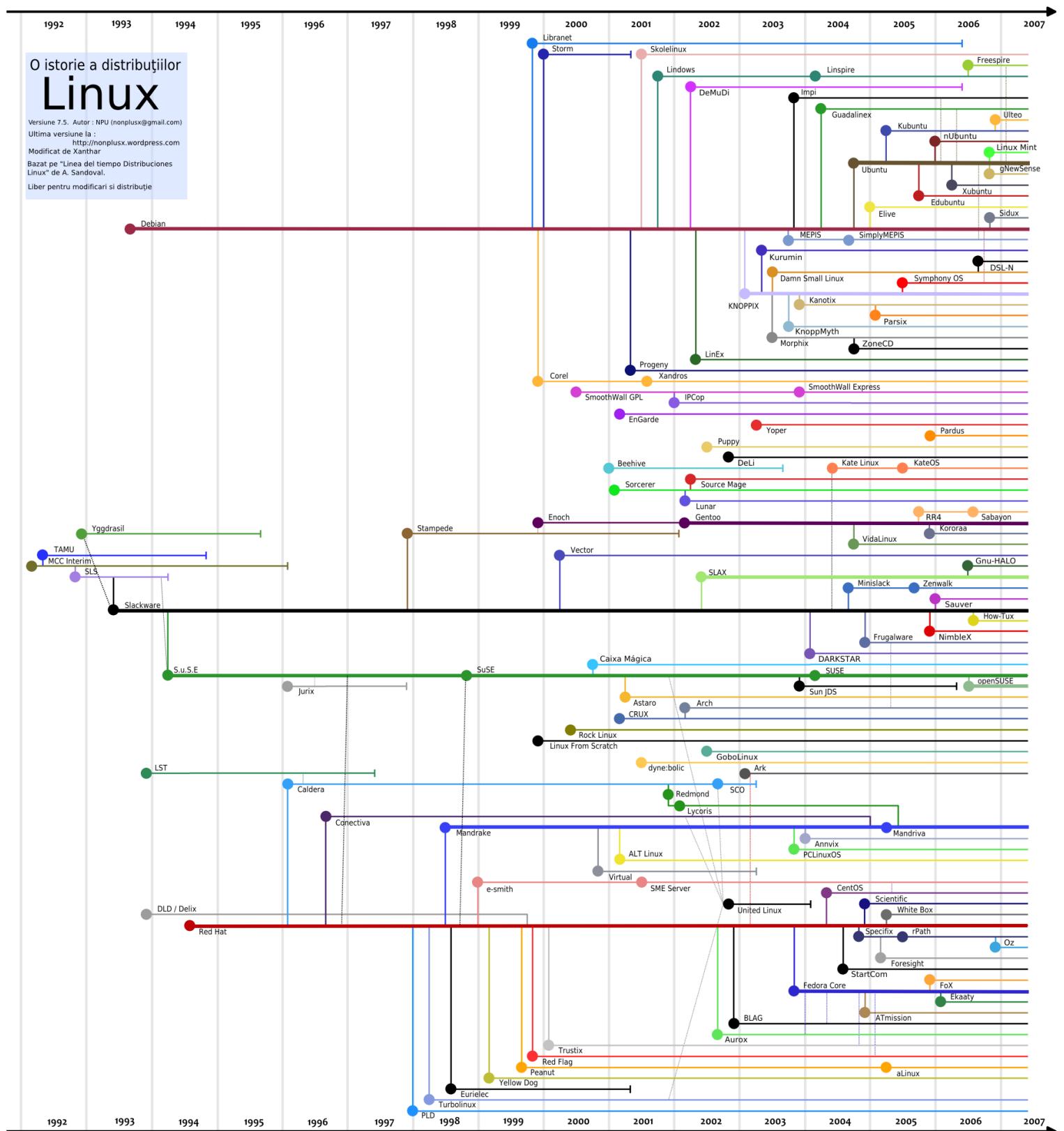
Sistemul de operare linux este un sistem de operare open source bazat pe structura si functionarea nucleului UNIX si este disponibil intr-o gama larga de distributii pentru asta am afisat urmatoarea poza care ilustraza o cronologie a celor mai importante distributii

Linux este caracterizat de stratificarea specifica UNIX si ofera utilizatorilor stabilitate si performanta ridicata, drept pentru care este foarte popular in utilizarea pentru servere.

Linux are o strucutra stratificata care presupune divizarea in mai multe niveluri, fiecare nivel fiind bazat pe nivelul inferior lui. Nivelul cel mai de jos in acest context este hardware-ul iar cel mai de sus este interfata grafica.

Stratificarea pe niveluri permite abstractizarea informatiei si incapsularea acesteia pe categorii de nivale pentru care este dedicata. De asemenea aceasta stratificare permite si modularizarea procedurilor si serviciilor oferite de fiecare nivel in parte.

sursa imagine wikipedia.org

Referinte bibliografice:

- Andrew S. Tanenbaum - Modern Operating Systems - 2nd Edition
- Amjad Mahmood, Operating Systems
- Győrödi Robert, Sisteme de operare
- Wikipedia.org
- Microsoft.com

PARTEA II: Win32 API si registrul de informatii pentru Windows

Voicu Adrian, grupa 431A

1. Win32 API

1.1 Introducere

Win32 API reprezinta nucleul Microsoft ce contine un set de instructiuni destinate programarii aplicatiilor disponibile in sistemul de operare Microsoft Windows. Altfel spus este o interfata programabila(API). Win32 API are o denumire echivalenta si anume: Windows API care nu este oficiala, insa denumirea este una universală permitand utilizatorului sa se gandeasca la suportul atat pentru Windows pe 32 biti, cat si pentru Windows pe 64 biti.

Folosind win32 API programatorul are permisiunea de a accesa o mare parte din functiile nivelului de baza ce apartin sistemului de operare, dandu-i acestuia posibilitatea de a crea aplicatii intr-un mod cat mai flexibil.

1.2 Windows API

Prin API (un acronim din engleza pentru Application Program Interface) intelegem un set de functii Windows predefinite folosite pentru a controla aspectul si comportamentul fiecarui element Windows.

Fiecare actiune a utilizatorului cauzeaza actiunea unor functii API ce informeaza Windows-ul ce se intampla. Cu o privire de ansamblu putem spune ca este ceva gen codul nativ al Windows-ului.

Un API este o interfata software la software, nu este o interfata utilizator. Folosind API-uri, aplicatiile comunica intre ele fara alte cunostinte sau interventii din partea utilizatorului. Utilizatorul vede decat o singura interfata in spatele careia se afla mai multe aplicatii care lucreaza impreuna utilizand API-uri.

Astazi Windows este cu siguranta cel mai utilizat sistem de operare pentru calculatoroarele personale. Winapi este interfata codului sursa care este folosita pentru a crea aplicatii windows. Aceste aplicatii sunt create folosind platforma SDK(Software development kit) care contine resurse ca: unelte, librarii, documente, exemple, toate acestea ajuta programatorul sa realizeze aplicatii windows. Windows API a fost creat pentru limbajele de

programare C si C++, dar si pentru cea mai noua varianta a C-ului si anume C#. Este cea mai simpla si directa metoda de a crea aplicatii win.

Windows API are la baza patru componente:

-serviciile de baza care faciliteaza accesul la resursele fundamentale ale Windows-ului.

-GDI(Graphics Device Interface) este o interfata ce lucreaza cu grafica. Este folosita pentru a interactiona cu dispozitivele grafice.

-interfata utilizator furnizeaza functionalitati pentru a crea ferestre si contoale.

-serviciile network ofera acces la internet.

In trecut dezvoltatorii de aplicatii aveau de ales intre C si Assembler ca limbaje de programare, astazi exista o platforma ce inglobeaza mai multe astfel de limbaje. Un exemplu este platforma cea de la Microsoft - Microsoft Visual Studio. Aceasta platforma permite folosirea unui numar semnificativ de limbaje de programare : C#, C++, J#, VB. In zilele noastre programatorii folosesc limbajele de ultima generatie sau cu cele mai noi imbunatatiri ale versiunilor precedente pentru a crea aplicatii de tip business. Daca se doreste a crea aplicatii de tip grafic sau chiar si jocuri, unde sunt necesare cantitati mari de resurse, ca limbaj de programare se foloseste C(cel mai utilizat) dar, unii programatori mai folosesc si mediul DirectX.

Am observat ca platformele ce furnizeaza posibilitatea de a alege intre diferite limbaje de programare este foarte populara si in acelasi timp foarte folosita. Exista cateva librarii care ajuta programatorii sa creeze aplicatii ce pot fi rulate pe toate sistemele de operare: Windows, Linux, BSD si MAC OS. Ca exemplu de librarii am sa amintesc pe cele mai cunoscute: Qt, Swing sau wxWidgets.

Limbajele C si C++ pot folosi Windows API direct, in timp ce alte limbaje folosesc librarii intermediare. Aceste librarii sunt si ele create in C sau C++ pentru a permite celorlalte limbaje de programare sa foloseasca Windows API indirect.

1.3 Versiuni

Aproape orice noua versiune de la Microsoft Windows si-a introdus propriile modificari pentru Windows API .Totusi, acronimul API a ramas neschimbat in timpul tranzitiilor de la o versiune la alta a sistemului de operare Windows. In cele din urma Microsoft a modifiat numele curent al familiei Win32 API in Windows API pentru a oferi denumirii o flexibilitate mai mare in folosire.

Familia Win32 API a cunoscut patru versiuni:

-Win16. Este API-ul pentru prima versiune a pe 16 biti a Microsoft Windows.

Functiile Win16 API se gasesc in fisierele de baza ale sistemului de operare: kernel.exe, user.exe si gdi.exe. Facand abstractie de extensia fisierelor acestea chiar sunt dll-uri.

-Win32. Este versiunea moderna pe 32 biti . Dll-urile de baza pentru aceasta versiune sunt: kernel.dll, user.dll si gdi.dll.

-Win32s. Este o extensie pentru familia de Windows 3.1x de la Microsoft Windows care implementeaza un subset al Win32 API pentru aceste sisteme. S vine de la subset.

-Win64. Este varianta de API implementata pe platformele de 64 biti ale arhitecturii Windows. La aceasta versiune toti pointerii sunt pe 64 de biti in mod implicit, de aceea este necesar sa se verifice compatibilitatea codului sursa .

1.4 Aplicabilitatea in .NET

In .NET putem apela Win32 API folosind platforma Interop Services care se gaseste in namespace-ul System.Runtime.InteropServices. Windows API se bazeaza pe trei dll-uri principale:

-user.dll folosit in lucrul cu interfata utilizator

-kernel.dll contine managementul memoriei si lucrul cu fisierele

-gdi.dll este folosit in elementele de grafica

Interop Services din cadrul .NET lucreaza cu dll-uri externe si anume cu cele mentionate mai sus dar nu numai. System.Runtime.InteropServices folosit in aplicatie ofera un plus de functionalitate prin posibilitatea de a apela aplicatii din exterior.

Exemplu de program simplu:

```
using System;
using System.Runtime.InteropServices;
namespace Win32Application
{
    public class Win32
    {
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Int32 FindWindow(String lpClassName, String lpWindowName);
    }
}
```

Linia de cod [DllImport("User32.dll")] importa in program fisierul user32.dll dupa care poti sa beneficiezi de functiile lui. Urmatoarea linie de cod foloseste Find Window, una din functionalitatile fisierului user32.dll. Aceasta functie localizeaza fereastra de nivel inalt in ordine Z care are numele clasei si titlul date ca parametrii ai functiei. Aplicatia ce poate folosi aceasta functie poate specifica o clasa particulara, un titlu particular, amandoua sau niciuna.

Trebuie mentionat faptul ca inainte de utilizarea oricarei functii externe in .NET trebuie declarata functia in program. In linia de cod de mai sus se incercă sa se foloseasca

functia FindWindow din cadrul user32.dll.while folosind cuvantul cheie extern care indica faptul ca functia este declarata ca fiind una externa.

Cateva functii importante ale dll-ului user32.dll:

- FindWindow
- EnumChildWindows
- EnumWindows
- GetDesktopWindow
- SetForegroundWindow
- SendMessage
- GetWindowText
- GetWindowTextLength
- GetWindow

Am mentionat mai sus functiile principale si celor mai utilizate din user32.dll, iar pentru a avea o viziune clara asupra utilizarii acestor functii o sa evidențiez printr-un exemplu:

```
using System;
using System.Text;
using System.Runtime.InteropServices;
namespace Win32Application
{
    public class Win32
    {
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Int32 FindWindow(String lpClassName, String lpWindowName);
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Int32 SetForegroundWindow(int hWnd);
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Boolean EnumChildWindows(int hWndParent, Delegate
lpEnumFunc, int lParam);
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Int32 GetWindowText(int hWnd, StringBuilder s, int nMaxCount);
        [DllImport("User32.dll")]
        public static extern Int32 GetWindowTextLength(int hWnd);
        [DllImport("user32.dll", EntryPoint = "GetDesktopWindow")]
        public static extern int GetDesktopWindow();
    }
}
```

2.Registrul de informatii pentru Windows

2.1 Structura

Registrul este o baza de date ierarhizata care contine date critice pentru functionarea sistemului de operare Windows precum si functionarea aplicatiilor si serviciilor care ruleaza

sub Windows. Datele sunt structurate in trei formate. Fiecare nod al arborelui se numeste cheie (“key” in engleza). Fiecare cheie contine la randul sau subchei care se numesc valori (“values” in engleza).

Cateodata, prezenta unei chei este suficient pentru o aplicatie, alte ori aplicatia are nevoie sa deschida o cheie si sa utilizeze valorile asociate ei. Numele cheilor nu sunt case sensitive si nu pot contine caracterul “\”. Numele valorilor si a datelor pot contine caracterul “\”. Numele fiecarei subcheie este unic.

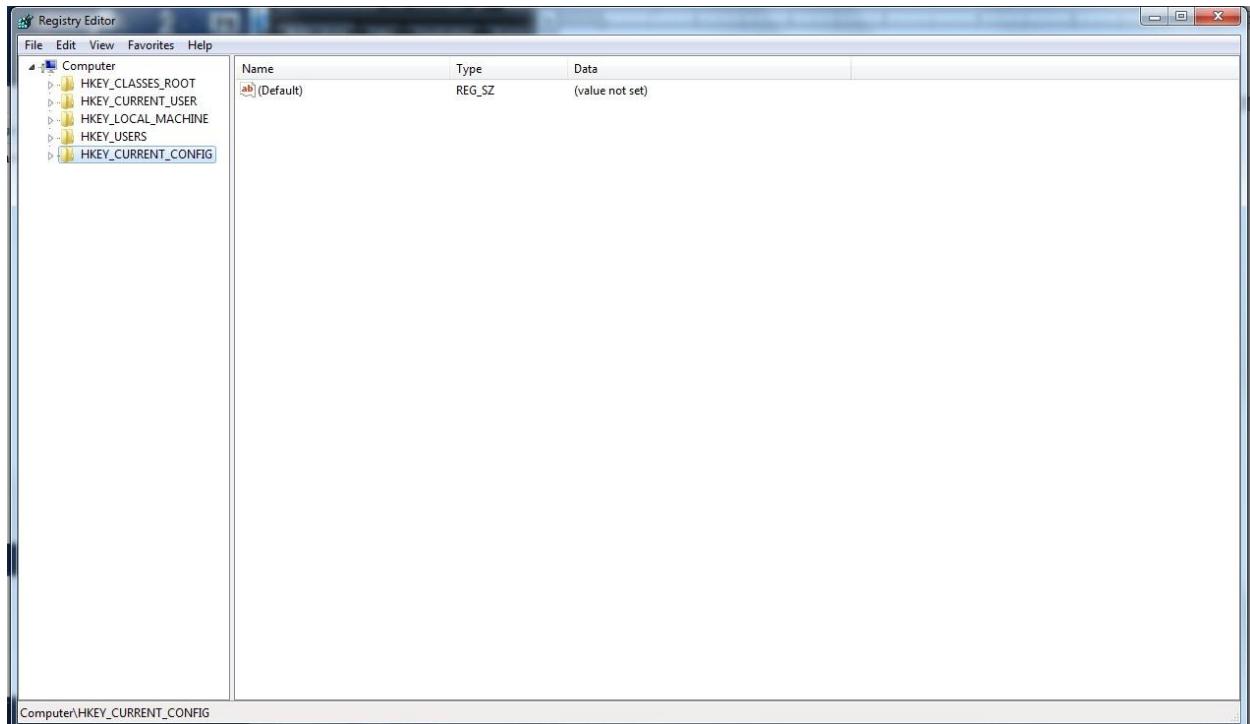

Figura 1

Figura 1 ilustreaza structura regiszrelor cheie folosind un editor numit regedit.exe.

Dupa cum se poate observa si in imagine Computer are un set de arbori care, fiecare reprezinta cate o cheie. Principaliii arbori prezenti in imagine sunt:

- HKEY_CLASSES_ROOT
- HKEY_CURRENT_USER
- HKEY_LOCAL_MACHINE
- HKEY_USERS
- HKEY_CURRENT_CONFIG

HKEY_LOCAL_MACHINE are urmatoarele subchei:

- HARDWARE

-SAM

- SECURITY

-SOFTWARE

-SYSTEM

Fiecare subcheie de mai sus are la randu ei alte subchei. De exemplu cheia HARDWARE are urmatoarele subchei:

-DESCRIPTION

-DESCRIPTION

-RESOURCEMAP

Aruncand o privire prin aceste registre se observa ca nu gasim doua register care sa fie la fel. Deoarece registrul stocarea date despre hardware-ul si software-ul care sunt instalate sau disponibile in calculatorul tau, valorile multor intrari de registre sunt specifice calculatorului si configuratiei sub care lucreaza. In plus, unele continuturi de registre se creaza de ficare data cand sistemul de operare este pornit sau log on. Drept rezultat, multe schimbari ale regisrelor sunt pierdute atunci cand utilizam butonul de restart, sau cand folosim log off apoi lon on iar.

Datorita diversitatii programelor, este foarte greu sa prezici cum un program anume poate sa interpreteze datele din registre. Este important de retinut ca registrele aparțin programelor, și nu utilizatorilor. De aceea, dacă utilizatorul nu este familiar cu programul sau cu intrarea registrului, este indicat să nu se modifice continutul acestora sau să se efectueze alte operații asupra lor cum ar fi delete.

Referinte Bibliografice:

- <http://zetcode.com/gui/winapi/introduction/>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Windows_API
- <http://msdn.microsoft.com>
- <http://technet.microsoft.com>